

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.20.994/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke
 . Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
 . Varga Edit bíró

A felperesek: I-IV. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Pinczés Marianna Regina ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Bertók Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bertók Gábor ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:
 az I-II-III. rendű felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 Törvényszék
 2.Pf.20.238/2016/3.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
 Járásbíróság
 21.P.20.437/2014/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I-III. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül együttesen fizessenek meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.331.300 (hárommillió-háromszázharmincegyezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2008. január 7-én megkötött szerződés alapján ingatlanfedezet mellett 128.729 CHF (17.850.000 forintnak megfelelő) összegű kölcsönt nyújtott a felpereseknek. A kölcsön változó mértékű kamatát évi 5,65%-ban, a törlesztőrészletek számát

240-ben, a törlesztőrészletek várható összegét 896,45 CHF-ben, a teljes hiteldíj mutatót (a továbbiakban: THM) mértékét 6,21%-ban, a lejárat napját 2028. január 20-ában határozták meg. Az alperes a kölcsönt CHF-ben tartotta nyilván, de forintban folyósította, az általa jegyzett deviza I. vételi árfolyam alapulvételével, míg a törlesztőrészleteket az alperes által jegyzett deviza I. eladási árfolyam alkalmazásával kellett a felpereseknek megfizetniük. Az alperes tájékoztatta az árfolyamkockázatról a felpereseket, akik kijelentették, hogy a tájékoztatást megértették. A szerződő felek megállapodtak, hogy a szerződésben nem szabályozott kérdésekben az alperes mindenkor üzletszabályzatának, lakossági hitelekre vonatkozó általános szerződési feltételeinek és a vonatkozó hirdetményének a rendelkezései az irányadóak, amelyeket a felek elfogadtak. A felperesek a szerződés aláírásával igazolták, hogy átvették, elolvasták, megértették és elfogadták az általános szerződési feltételek valamennyi rendelkezését.

Az alperes a szerződésben meghatározott kamatot, díjakat, illetve egyéb feltételeket a szerződésben foglaltakra vonatkozó pénzügyi feltételek, valamint a vonatkozó kockázatok változását felismerve, ahhoz igazodva egyoldalúan megváltoztathatta. Az alperes az általános szerződési feltételeket is módosíthatta egyoldalúan. A felpereseknek a kamaton felül az alperes hirdetményében meghatározott esetekben az általános szerződési feltételekben részletesen megjelölt díjakat, költségeket és jutalékot kellett megfizetniük: ingatlan értékebecslési díjat, az ingatlan érték-meghatározási díjat, műszaki ellenőrzés, aktualizálás díjat, költségét, a szerződéskötési díjat és a kezelési költséget, a szerződésmódosítási díjat, a behajtási költséget, a rendelkezésre tartási jutalékot, a folyósítási díjat és jutalékot, továbbá az adminisztrációs díjat.

A felperesek a szerződésből eredő kötelezettségeiket illetően 2008. január 9-én közokiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló és tartozáselismerő nyilatkozatot tettek. A szerződő felek szerződésüket 2009. április 24-én részben módosították, az alperes a kölcsön törlesztésére 12 hónapra törlesztési könnyítést engedélyezett. A felperesek határidős fizetési kötelezettségüknek felszólítás ellenére nem tettek eleget, ezért az alperes 2012. június 14-én felmondta a kölcsönjogviszonyt és a közokirat záradékolásával 2013. szeptember 10-én végrehajtást kezdeményezett a felperesek ellen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperesek a Pp. 369. § a) pontjára alapított keresetükben az ellenük indított végrehajtások megszüntetését kérték, mert a kölcsönszerződés a régi Hpt. 210. § (3) bekezdésébe és a 213. § (1) bekezdés b), c), d), e) pontjaiba ütközik, semmis. Álláspontjuk szerint a kölcsönszerződés nem tartalmazza az éves, százaléokban kifejezett THM-et, továbbá a THM számítása során figyelembe nem

vett egyéb költségeket, a késedelmi kamatot, a prolongálási költséget, a folyószámla vezetési díjat, a biztosítási díjat, a THM mértéke nem ellenőrizhető, nem csak a THM-en belül nem lehet megállapítani a költségelemeket, de azokat a szerződés önállóan nevesített költségelemként sem tartalmazza, így nem tartalmazza a vételi és az eladási árfolyamok alkalmazásából eredő árfolyamrést mint költséget, csupán általánosan határozta meg az alperes azokat a feltételeket, amelyek megteremtik a lehetőségét a hiteldíj egyoldalú megváltoztatásának, továbbá a törlesztőrészlet meghatározása nem pontos és sérti a valódiság elvét. Nem tudható, hogy az alperes melyik árfolyamot alkalmazza az elszámolásnál.

- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a keresetek elutasítására irányult. Védekezése szerint érvényes szerződést kötött a felperesekkel, az árfolyamrés nem minősül olyan önálló költségnek, amelyet külön fel kellett volna tüntetnie, pontosan meghatározta a THM-et, továbbá a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb költségeket, az egyoldalú szerződésmódosításra lehetőséget adó feltételek szerepelnek a szerződésben és az általános szerződési feltételekben, a törlesztőrészlet is aggálytalanul megállapítható. Kiemelte: ha a szerződés részben érvénytelen lenne, a végrehajtások megszüntetésére akkor se lenne lehetőség, hiszen a felperesek nem vitatottan átvették a kölcsön összegét, visszafizetési kötelezettségüket maradéktalanul nem teljesítették, legfeljebb a végrehajtások korlátozását kérhetnék.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperesek elleni végrehajtásokat megszüntette. Döntését azzal indokolta, hogy a különmű árfolyamok alkalmazása miatti árfolyamrés olyan költség, amelyet a szerződésben külön fel kellett volna tüntetni, ez elmaradt, továbbá a THM számítása során figyelembe nem vett költségelemként sem rögzítették, így a szerződés a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) és c) pontjaiba ütközik, semmis és mivel egyetlen érvénytelenségi ok fennállása is elegendő ahhoz, hogy az egész szerződés érvényességét megdöntse, a végrehajtások megszüntetése indokolt. Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy a kölcsönszerződés nem ütközik a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés d) és e) pontjaiba.
- [5] Az alperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és elutasította a keresetet. Ítéletének indokolása szerint az elsőfokú ítélet meghozatalát követően hatályba lépett DH1 és DH 2 tv. az adott szerződésre is kiterjedt, a DH1 tv. értelmében semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási árfolyam alkalmazását rendeli, továbbá az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó fogyasztói kölcsönszerződés vonatkozásában vélelmezni kell, hogy

tisztességtelen az annak részét képező egyoldalú kamatemelést, költségemelést, díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötés az egyedileg megtárgyalt feltétel kivételével. A DH2 tv. rendezte az elszámolás szabályait, és az alperes igazolta, hogy a szerződéssel kapcsolatos elszámolás a felek között megtörtént. Nincsen jelentősége annak, hogy az érvénytelenség teljes vagy részleges, hiszen az érvénytelenségi okokat időközben a jogszabályalkotás orvosolta, a végrehajtások megszüntetésének, illetve korlátozásának nincs helye.

További megállapításai szerint: a felperesek fellebbezési ellenkérelmükben további érvénytelenségi okként állították a szerződés a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjába ütközését azzal, hogy az árfolyamrés alkalmazása miatt a kölcsön összege nem számítható ki. A nyilvánvaló semmisségi okot a bíróság hivatalból figyelembe veszi, erre akár a másodfokú eljárásban is lehet hivatkozni, ezzel összefüggő álláspontjukat a felperesek fellebbezési ellenkérelmükben előterjeszthették, azonban az árfolyamrés kérdését a jogalkotás rendezte, a felperesek alaptalanul állították, hogy a szerződés nem tartalmazza a szerződés tárgyát, mert a forint összegből a svájci frank összeget a Magyar Nemzeti Bank árfolyamának alkalmazásával sem lehet kiszámolni.

Kiemelte: az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperesek álláspontját, mely szerint a szerződés nem tartalmazza a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek meghatározását és összegét, azonban a felperesek az elsőfokú bíróság ítélete ellen nem fellebbeztek. Nem érvénytelenségi ok az, hogy a THM képlet és az ahhoz fűzött magyarázat pontatlan és hiányos, mindemellett másodfokon kizárólag az elsőfokú eljárásban a tényállás részévé tett általános szerződési feltétel tisztességtelenségét lehet vizsgálni.

A törlesztőrészletekkel kapcsolatos érvénytelenségi hivatkozást is elbírált az elsőfokú bíróság, a felperesek az ezzel összefüggő álláspontjukat ugyancsak az árfolyamrésre alapították, de az árfolyamrés kérdése orvoslást nyert.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, elsődlegesen a keresetnek helyt adó határozat hozatala, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása végett - az I-II-III. rendű felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet.

Álláspontjuk szerint a jogerős határozat a régi Ptk. 200.§ (2) bekezdésébe, 217.§ (1) bekezdésébe, 218.§ (1) bekezdésébe, a régi Hpt. 210.§ (1) és (2) bekezdéseibe, 213.§ (1) bekezdés a), b), c), d), e) pontjaiba ütközik, továbbá sérti a Pp. 369.§ a) pontjában foglaltakat.

Okfejtésük szerint a másodfokú bíróság tévesen állapította meg,

hogy a kölcsönszerződés érvényes, így a végrehajtások megszüntetésének nincs helye. Az a tény, hogy jogszabály utólag rendezte az elszámolás kérdését nem jelenti azt, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per megindításának feltételei ne állnának fenn, hiszen az érvénytelenségi ok fennállását mindig a szerződéskötés időpontjára vetítve kell vizsgálni, végrehajtás megszüntetése iránti perben pedig az érvénytelenségi ok nem küszöbölhető ki. Vitathatatlan, hogy az alperes átadta a kölcsön összegét, de érvénytelen kölcsönszerződés alapján nincsen lehetőség közvetlen végrehajtásra.

További érvek szerint nem lényegbeli elem, hogy a kölcsönszerződés részleges vagy teljes érvénytelensége állapítható meg, hiszen a végrehajtás megszüntetése iránti per esetében a végrehajtás megszüntetését eredményezi a szerződés bármilyen érvénytelensége.

A THM képlet és az ahhoz fűzött magyarázat pontatlanságával, hiányosságával összefüggésben a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségre hivatkoztak, mivel ennek alapján nem egyértelmű, hogy az éves, százalékban kifejezett THM és az annak számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek nem kerültek meghatározásra, nem becsülhetők meg, a THM képletet, illetve annak számítási módját már a keresetükben is vitatták, de a másodfokú bíróságnak a semmisségi okot hivatalból is észlelnie kellett volna. Az Európai Bíróság joggyakorlata egyértelművé teszi: a fogyasztói szerződésekkel kapcsolatos jogvitákban a bíróságoknak hivatalból vizsgálniuk kell az alkalmazandó szerződési feltételek tisztességtelenségét, és az észlelt tisztességtelenséggel kapcsolatban biztosítaniuk kell, hogy a felek ezzel összefüggésben ki tudják fejteni álláspontjukat. A közokirat záradékolásánál a közjegyző a szerződési feltételek tisztességtelenségét nem vizsgálta, habár eljárása mint polgári nemperes eljárás a bíróság eljárásával azonos hatályú.

- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költsége megtérítésére irányult. Hangsúlyozta: a DH1 tv. és a DH2 tv. teljes körű szabályozást tartalmaz az árfolyamrés, az egyoldalú módosítás és a tisztességtelen általános szerződési feltételek vonatkozásában, az elszámolás megtörtént, ezen okokra hivatkozva a szerződés érvénytelensége nem is vizsgálható. A felperesek az elszámolással összefüggésben panasszal nem éltek, azaz az elszámolást elfogadták, a szerződés a módosított tartalommal érvényes. A szerződés tárgya is pontosan meghatározást nyert, a felperesek meghatározott mértékű, forintban felmerülő fizetési kötelezettségének teljesítését szolgálta az egyedi szerződésben megjelölt kölcsönösszeg, a feltüntetett finanszírozási igény összegének a szerződéskötés napjára az általa jegyzett deviza 1 eladási árfolyamon számított deviza ellenértékének 110%-a. A folyósított kölcsön összege nem haladhatta meg az egyedi szerződésben finanszírozási igényként megjelölt forintösszegnek a folyósítás

napjára számított deviza ellenértékét. A szerződés tartalmazza a törlesztőrészletek számát és várható összegét is, továbbá a törlesztési időpontokat, azt, hogy havi rendszerességgel kell törleszteni és a lejárat napját is meghatározták. Nem szükséges, hogy a kölcsönadott összeg, illetve a törlesztés összege tételesen szerepeljen a szerződésben, elegendő, ha azok kiszámítható módon meghatározottak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 270. § (2) bekezdésében és a 275. § (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, a Kúria egyetért annak helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja, csupán a felülvizsgálati kérelemben foglalt többirányú érvelés kapcsán mutat rá az alábbiakra:

[9] A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesek felülvizsgálati kérelmükben a másodfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként megjelölték a régi Ptk. 200.§ (2) bekezdését, azonban a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag nem írták körül, az arra vonatkozó jogi álláspontjukat nem fejtették ki, a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait nem ismertették. E körben nem tettek eleget maradéktalanul a Pp. 272.§ (2) bekezdésébe foglalt kógens rendelkezésnek.

A régi Ptk. 200.§ (2) bekezdése általános kötelmi jogszabályi rendelkezés (amely szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik), a rendelkezés második mondata pedig kimondja: semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. A jogszabályba ütköző szerződés érvénytelenségére a felperesek keresetükben általánosan hivatkoztak, a szerződés jóerkölcsbe ütközését azonban nem állították.

A jogszabálysértés tartalmi körülírásának hiányában, valamint amiatt, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt, a Kúria úgy tekintette, hogy az I-III. rendű felperesek nem önálló érvénytelenségi okként, hanem az érvénytelenségi kereseti kérelmeik polgári jogi alapjaként hivatkoztak a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére.

[10] A régi Ptk. 217.§ (1) bekezdése, valamint 218.§ (1) bekezdése a szerződés alakszerűségére vonatkozó szabályt ír elő, melyre a

felperesek keresetükben ugyancsak nem hivatkoztak és ahogyan azt a megelőző pontban a Kúria kifejtette, a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és a másodfokú eljárásban is felmerült.

[11] A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban a Kúria utal a jogerős ítélet helytálló indokaira: a peres felek szerződése tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét CHF-ben és forintban is; az árfolyamrésből eredő és a szerződés tárgyára (a tartozás összegére) kiható érvénytelenséget rendezte a DH1 és a DH2 tv., hiszen a CHF-összeg az árfolyamrés kérdésének rendezésével átszámításra került, az említett jogszabályok kiküszöbölték az érvénytelen szerződési kikötés sérelmes hatásait.

[12] Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperesek azon álláspontját, mely szerint a perbeli kölcsönszerződés nem tartalmazza a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb költségek meghatározását és összegét. A felperesek az elsőfokú bíróság ítélete ellen nem fellebbeztek, amelyet akként kell érteni, hogy elfogadták az elsőfokú bíróság döntését. Figyelemmel arra, hogy a THM kérdése fellebbezés hiányában a másodfokú eljárásban nem merülhetett fel - csak annyiban, hogy THM képlet és az ahhoz fűzött magyarázat esetleges pontatlansága és hiányossága nem érvénytelenségi ok - a Kúria a THM-mel kapcsolatos felülvizsgálati érveket ugyancsak nem tudta érdemben vizsgálni.

[13] Helytállónan fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy az árfolyamrés feltüntetésének hiánya miatti érvénytelenséget [rég Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pont], valamint az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét tartalmazó szerződéses kikötések érvénytelenségét [rég Hpt. 213.§ (1) bekezdés d) pont], mind a kamatemelés, mind a költségemelés, mind pedig a díjemelés körében az időközbeni jogszabályalkotás (a már többször említett DH1 és DH2 törvény) kiküszöbölte, emiatt ugyancsak nem indokolt a végrehajtások megszüntetése.

[14] A perbeli kölcsönszerződés tartalmazta a törlesztőrészletek számát (amely 240 volt), tartalmazta a törlesztőrészletek várható összegét (amely 896,45 CHF volt), továbbá tartalmazta az első törlesztőrészlet esedékességének napját (2008. február 20.) és a lejárat napját (2028. január 20.); mindezekre tekintettel a kölcsönszerződés nem ütközik a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontjába sem. Ezt az elsőfokú bíróság megállapította ítéletében, az elsőfokú ítélet ellen a felperesek fellebbezést nem terjesztettek elő, fellebbezési ellenkérelmükben a törlesztőrészlet összegét illetően az árfolyamrésre hivatkoztak, abban az összefüggésben, hogy az ügyleti kamat ezt a többletköltséget szükségképpen tartalmazza, így hatással van a törlesztőrészlet összegére is. Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a jogszabályalkotás

időközben az árfolyamrés kérdését rendezte, ebből következően e problémának már nincsen kihatása a törlesztőrészlet összegére. Így csupán megjegyzi a Kúria: a peres felek szerződése tartalmazta a törlesztőrészlet várható összegét, és nem jogszabálysértő, hogy a törlesztőrészlet összege idővel módosulhatott, hiszen a szerződéskötéssel tartós jogviszony jött létre a felek között.

[15] Elvi kérdésként merült fel, hogy kiküszöbölhető-e a végrehajtás megszüntetése iránti perben a végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelenségének oka, továbbá az is, hogy a részleges érvénytelenség minden esetben a végrehajtás megszüntetését eredményezi-e.

Töretlen a bírósági gyakorlat abban, hogy a végrehajtási perekben nem küszöbölhető ki sem a részleges, sem a teljes érvénytelenség oka és nincsen lehetőség a teljes körű elszámolásra, az eredeti állapot helyreállítására sem; arra azonban van lehetőség, hogy jogszabály kiküszöbölje az érvénytelenség okát. Az adott esetben ez történt: a már hivatkozott jogszabályok rendelkezései (DH1 és DH2 tv.) ezt megtették, az elszámolás a szerződő felek között lezajlott, annak eredményét automatikusan figyelembe kell venni a végrehajtási eljárásokban.

Ha a Pp. 369.§ a) pontja szerinti perben az nyer bizonyítást, hogy a követelés részben nem jött létre érvényesen, azonban a „létre nem jött” rész nem különíthető el és ezáltal az egész szerződés megdől, a végrehajtást meg kell szüntetni. Részleges érvénytelenség esetében - ha a "létre nem jött" követelés, vagy követelésrész a "létrejött" követeléستől, vagy követelésrésztől elkülöníthető - a végrehajtás megszüntetése helyett a korlátozásra irányuló másodlagos kereset nélkül is lehetséges a végrehajtás korlátozása - hiszen a korlátozás részleges megszüntetés -, viszont ennek feltételei az adott esetben nem álltak fenn, hiszen az alperes által alaptalanul felszámított összeget a peres felek egymás között elszámolták, az elszámolás eredményét a végrehajtási eljárásokban figyelembe kellett venni.

[16] Azon felülvizsgálati érveléssel, amely szerint a bíróságoknak hivatalból vizsgálniuk kellett volna az alkalmazandó szerződési feltételek tisztességtelenségét, a Kúria érdemben ugyancsak nem tudott foglalkozni, hiszen az elsőfokú eljárás során a 2014. április 14-én megtartott tárgyaláson a felperesek úgy nyilatkoztak a kereseti kérelmükkel összefüggésben, hogy nem kívánnak hivatkozni a szerződési feltételek tisztességtelenségére, azaz ezen kérdés vizsgálata már az elsőfokú eljárásnak sem volt tárgya.

Vitathatatlan, hogy a közjegyző a közokirat záradékolásánál a szerződési feltételek tisztességtelenségét nem vizsgálta, de ez nem is volt a feladata. Ezt alátámasztja az Európai Bíróság C-32/14. számú ügyben meghozott határozata is, amelynek értelmében a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-ei, 93/13/EGK tanácsi irányelv

6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely egy eladó vagy szolgáltató és egy fogyasztó között létrejött szerződésre vonatkozó közokiratot az alakszerűségi követelmények tiszteletben tartása mellett elkészítő közjegyző számára lehetővé teszi, hogy az említett közokiratot végrehajtási záradékkal lássa el, illetve hogy megtagadja e végrehajtási záradék törlését, miközben egyik szakaszban sem került sor az említett szerződés kikötései tisztességtelen jellegének vizsgálatára.

[17] A kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - indokolásbeli kiegészítéssel - hatályában fenntartotta.

Záró rész

[18] A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő I-II-III. rendű felperesek viselik a saját felülvizsgálati költségüket és kötelesek az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (5) és (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg, arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a 14. §-ban foglaltak alapján az állam viseli.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. február 22.

Dr. Harter Mária s.k.. Mocsár Attila Zsolt s.k.. Varga Edit s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

bíró